

چکیده

زمینه: پسوریازیس بیماری شایع، مزمن و پرولیفراتیو پوست می باشد. شیوع بیماری ۳ درصد می باشد. شناخت علل زمینه‌ای، مساعدکننده و تشدیدکننده بیماری و پیشگیری و اصلاح عوارض ناشی از آن ضروری است. از جمله این علل هیپوکلسمی می باشد.

هدف: تعیین فراوانی سطح سرمی کلسیم در بیماران پسوریازیس مراجعه کننده به درمانگاه پوست بیمارستان بعثت در تهران در ۶ ماه از سال ۱۳۸۱ (از ابتدای خرداد تا پایان آبان) می باشد.

روش کار: مطالعه بصورت Case series می باشد. و روی بیمارانی که با تشخیص پسوریازیس به بیمارستان بعثت (نیروی هوایی) در طی ۶ ماه به صورت سرپایی مراجعه کرده‌اند صورت گرفت پارامترهای مورد بررسی شامل سن، جنس، نوع بیماری، سطح سرمی کلسیم، فسفر و آلکالین فسفاتاز بود.

یافته‌ها و نتایج: شایعترین سن بروز بیماری دهه دوم زندگی بود. و میانگین سنی بیماران ۲۹/۵ سال بود. مردان ۱/۵ برابر زنان مبتلا بودند. ۹۳/۱ درصد بیماران دارای سطح سرمی کلسیم نرمال بودند. سطح سرمی فسفر در ۵۱/۷ درصد بیماران نرمال و ۴۴/۸ درصد بالاتر از نرمال و ۳/۴ درصد پایین بود. آلکالین فسفاتاز همه بیماران نرمال گزارش شد.

نتیجه‌گیری: در بیماران پسوریازیسی خصوصاً انواع پلاک تاپ و اینورسوس نیازی به اندازه‌گیری کلسیم، فسفر و آلکالین فسفاتاز در همه بیماران نمی باشد. و اغلب بیماران دارای سطح سرمی کلسیم نرمال می باشند. البته در صورت وجود سابقه فامیلی، اندازه‌گیری کلسیم، فسفر و پاراتومون جهت تشخیص مواردی مثل هیپوپاراتیروئیدیسم فامیلیال مرتبط با بیماری پسوریازیس، توصیه می شود.

واژه‌های کلیدی: پسوریازیس، هیپوکلسمی، هیپوپاراتیروئیدیسم